

Chaenomeles japonica (Pigwowiec japoński)

rodzina Rosaceae

Pochodzi z Chin i Japonii. W Europie uprawiany jest od 1874 r. Jest to szeroki, niski, ciernisty krzew, o wysokości około 1 m. Jego pędy za młodu są gęsto owłosione. Liście ma opadające na zimę, odwrotnie jajowate lub łopatkowate, karbowane lub piłkowane, nagie. Umieszczone są one na długopędach i mają duże trwałe przylistki. Kwiaty są obupłciowe, siedzące na ogół po kilka sztuk, bardzo ozdobne, ceglasczerwone. Kwitnie w okresie wiosennym - kwiecień, maj.

Owoce ma jabłkowate - są bezszypułkowe, twarde, żółte, czasem gęsto nakrapiane. Mają wielkość orzecha włoskiego, są nagie i tłustawe od nalotu woskowego. Owoce dojrzewają jesienią, są jadalne, kwaśne i cierpkie, ale o przyjemnym, intensywnym zapachu. Pigwowiec wymaga stanowisk słonecznych lub półcienistych. Jest odporny na suszę oraz dość odporny na mrozy, ale wymaga przy tym miejsc osłoniętych od wiatrów (w czasie mroźnych zim część pędów może przemarzać). Gleby preferuje raczej suche, zasadowe bądź obojętne, choć dobrze rośnie na glebach żyznych i przewiewnych. Jest dość ekspansywny i w dobrych warunkach rośnie szybko.

Jest traktowany jako roślina ozdobna na niskie rabaty, żywopłoty i na skalniaki, może być uprawiany jako roślina okrywowa. Ozdobą są duże, ceglasczerwone kwiaty pojawiające się tuż przed rozwojem liści. Owoce mogą mieć zastosowanie praktyczne. Doskonałe są przetwory z tych owoców (galaretki, nalewki, marmolady), a owoce, które pozostaną na zimę na krzewach są po przemarzeniu doskonałym pokarmem dla ptaków.